

Januari 2017

Weekthema: Aanbidding en lofprijzing, ook als het donker is

Maandag

Aanbidding als opdracht

Lezen: Exodus 23:24-33 (25)

Niet alleen voor de verdere weg door de woestijn geeft de Heere Israël Zijn boodschap mee, maar verder vooruitziende spreekt Hij ook over de tijd dat ze in het door Hem bereide land komen zullen. In eerste instantie is dit land nog door allerlei heidense volken bewoond, die de Heere voor hen vernietigen zal. Daarvoor bindt de Heere hen met nadruk op het hart dat zij de goden van die volken niet mogen aanbidden, en die ook niet zullen dienen. In plaats van naar hun werken te doen, moeten zij afbreken en vermorzelen al wat met die heidense afgodendienst in verband staat, om de Heere hun God alleen trouw en gehoorzaam te zijn. In die weg zal de Heere naar alle kanten en op alle terreinen Zijn zegen doen ervaren: voor levensonderhoud zal Hij zorgen; wat hun gezondheid en vruchtbaarheid bedreigt zal Hij van hen weren; in de strijd, zal de Heere hen Zijn overwinningen doen halen. Zo zal de Heere hen bevestigen in wat zij uit genade van Hem hebben ontvangen. Onder de bediening van Zijn Woord wil de Heere ook ons als een Hem geheiligd volk voor Hem leren leven.

Dinsdag

Aanbidding als toevlucht

Lezen: Jesaja 25: 1-5

Wat is heerlijk om in bedreigende omstandigheden te weten dat je een toevlucht hebt. Dat je iemand hebt bij wie je kunt schuilen en bij wie je veilig bent. Zo is de Heere ook een toevlucht geweest voor Zijn volk dat door vijandige wereldmachten overheerst werd. Het zou ten onder zijn gegaan als God de macht van die vijanden niet had verbroken en hun sterke stad als symbool van hun macht niet had verwoest. Zelf waren ze daar absoluut niet tot in staat. Gods kinderen worden hier door Jesaja immers getypeerd als armen en behoeftigen. Mensen die zichzelf niet van vijandelijke machten, ook de machten van zonde en duivel, kunnen bevrijden. En die zich daarom volledig afhankelijk weten van Gods wonderlijke daden van verlossing. Wel, de Heere heeft van oudsher Zijn heilsplannen

bekend gemaakt. Wie tot deze sterke God vlucht en bij Hem schuilt ten tijde van de benauwende aanvallen van de vijanden, die als een watervloed of verzengende hitte op je afkomen, is veilig en geborgen. Die mag ervaren dat God inderdaad een Toevlucht is voor de Zijnen. Dan wordt je Zijn hulp gewaar en ga je zomaar meezingen: Heere, U bent mijn God, ik zal Uw Naam loven.

Woensdag

Lofprijzing door alles wat adem heeft

Lezen: Psalm 150

Tienmaal klinkt in dit lied: Looft God. Het is één permanente oproep en uitnodiging om alle muziekinstrumenten te gebruiken om de Heere te loven. Mocht de dichter een instrument hebben overgeslagen, dan is het laatste, het hoogste en het rijkste: alles wat adem heeft, love de Heere. Niemand kan eronder uit. Ademen doen we zolang we leven, maar dat betekent ook dat het jou niet vrijstaat te leven zoals je wilt. Je leven moet loven zijn, want loven is een wijze van leven, geestelijk leven. Loven is een ernstige zaak. Wie hier dat loven niet leert zal het in de hemel niet kunnen uithouden. Doe jij mee met dit koor, met jouw instrument, de menselijke stem? Van Wie kun je dat leren? Van de Heere Jezus Christus Die de bange nacht van de verlaten tegemoet ging en met Zijn discipelen de lofzang heeft gezongen. Wie dat van Hem leert en er hier mee begint zal dat tot in eeuwigheid mogen doen. Halleluja!

Donderdag

Aanbidding in geest en waarheid

Lezen: Johannes 4: 21-24

Die kwestie van het aanbidden was een goed gevonden afleidingsmanoeuvre. Het is ook pijnlijk als de vinger op de zere plek wordt gelegd. Maar rustig antwoord de vermoeide reiziger als zoekende Zaligmaker: Vrouw, geloof Mij! Er komt een tijd dat de plaats er niet meer toe doet. Het gaat om de *manier* van aanbidden. Om de aanbidding die zijn grond en vrijmoedigheid vindt in het 'om Christus' wil'. Zulke aanbidders zoekt de Vader, of het nu is

Jood of Samaritaan! In dat beeld van die zoekende blik van de Vader ligt rijke troost. Want Hij vindt ook! Vindt de Heere jou ook onder die ware aanbidders? Hij vindt hen die als bedelaars de hand ophouden bij de Heere. Arm in zichzelf. Maar door het wonder van genade, vult de Heere die hand en het hart met zijn zegeningen. Wat zijn ze dan rijk in Hem! 't Is aan hun lofzang te horen: “De grote God zij eeuwig lof en eer! Schoon ik arm ben en ellendig, denkt God aan mij bestendig! Om Christus’ wil.”

Vrijdag

Lofprijz vanuit de gevangenis

Lezen: Handelingen 16: 22-26 (25)

“Met bidden en zingen, kun je de duivel dwingen”, zo zei eens iemand. Dat is waar. Paulus en Silas kunnen ervan getuigen. Ze zullen wel aanvechtingen gekend hebben, daar in hun gevangenis: Net door God geroepen om juist naar deze plaats te gaan... en dan zo in de problemen komen! Hun kleren zijn gescheurd, hun ruggen gegeseld en hun voeten zitten in het blik in een zwaar bewaakte kerker. Omstreeks middernacht. Het is om te huilen toch? Je zou er moedeloos van worden. Maar Paulus en Silas beginnen te bidden en te zingen. Ze brengen God lof! Omdat Hij goed is. Omdat Hij trouw is. Omdat Hij het hen blijkbaar waard acht, te lijden voor het evangelie. De duivel vlucht van dat zingen, wanhopige gedachten gaan op de loop. Op de adem van het zingen wordt het Pinkstervuur in hun eigen hart aangewakkerd. De andere gedetineerden luisteren in plaat van te vloeken. Wat een middel mogen ze zo zijn voor anderen! Ben jij verdrietig? In twijfel, of lauw? Heeft de duivel je gegrepen? Of het nu middernacht is, of niet; bidt en zing God lof! Met bidden en zingen kun je de duivel dwingen.

Zaterdag

Aanbidding in moeilijke omstandigheden

Lezen: Habakuk 3: 17-18

Toch, een klein woordje, maar met een geweldige inhoud. Hierop scharniert het geloof waardoor je zalig wordt. Habakuk ziet het al gebeuren: de Chaldeeën moorden, stelen en branden alles plat. Geen bloeiende vijgenboom en geen vruchtdragende wijnstok. Velden

zonder gewas. Stallen zonder vee. Alles wat nodig is voor een goed en gezegend leven is vernietigd. Wat een nood. Om radeloos van te worden. Als alles onder en om je heen wegvalt, wat houd je dan nog over? Wel, zegt Habakuk: 'Mijn God!' Ik heb niets meer om blij mee te zijn, alleen mij God heb ik nog. Toch zal ik in de Heere van vreugde opspringen. Toch, dat is het geloof in actie. Geloof dat zich hechter aan het belovende Woord van God vastklemt naarmate de nood groter wordt. Geloof, dat zich verbonden weet met en geborgen in de Heere. Geloof dat aan Hem, aan Zijn genade genoeg heeft en daarom van blijdschap kan zingen, tegen de geiten in en juicht, tegen de klippen op. Die God is namelijk de God van zijn heil. Nieuwtestamentisch: die God is mijn Heiland, mijn Jezus, die alles kwijt raakte om mij met Zijn heil te vervullen. Ken je Hem? Wat zal ons dan nog scheiden van Zijn liefde.

Zondag 3 januari

Lofprijzing aan de God van alle vertroosting

Lezen: 2 Korinthe 1: 1-4

De verhouding tussen Paulus en de gemeente van Korinthe is niet altijd optimaal geweest. Een deel van de gemeente accepteerde de apostel niet – ze achtten hem onbetrouwbaar en onbekwaam. Meerdere brieven schreef Paulus naar deze gemeente, die niet alle bewaard bleven. Maar door bemiddeling van Titus is de verhouding verbeterd. Dan schrijft Paulus deze brief, die meer dan enig anders schrijven van hem, sterk persoonlijk is getoonzet. Uitvoerig gaat hij in op zijn apostelschap. Daarin heeft hij verdrukking ervaren. Zoals ieder die Christus leert volgen te maken krijgt met kruisdragen om Jezus' wil – in welke vorm dan ook. Maar de Heere troost Zijn kinderen. het is Zijn erenaam: 'God van alle vertroosting'. Dat is voor alles de troost: in leven en sterven het eigendom te zijn van Jezus Christus, mijn getrouwe Zaligmaker. Maar dan ook: Hij is nabij in al mijn benauwdheid, van welke aard dan ook. Dát door het geloof te mogen weten en ervaren – wat is er heerlijker dan dat? En dan niet met de bedoeling om die troost voor onszelf te houden, maar er anderen in te laten delen. Weet jij van die goddelijke vertroosting? Geef die dan ook door. Tot eer en prijs van Zijn grote naam.